Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

se ardens et distentibus, aliquando nimium caliditatis, frigiditatis,
humiditatis et siccitatis. Ardore libidinis turpissima pollu
tione cum originali infectionis gaudia, quae agitantur sede mi
nimis visceratorum, cum pudore et gravi dolore in hac
lacrimarum vallem effunditur. Inde omne quod ipsum ingredi
tur, aliquo mysterio et naturae vitatur, ac turpius egre
ditur. Quantis vero passionibus et defectibus ac infirmi
tatibus, indigentiis et miseriis, timoribus et pollicitudi
nibus, curis et miseriis, malis et miseriis coniugii
subiacent, quis explicare sufficit? Tandem post ora
haec, modo finem intolerabiles putredines et cinerem
sui principium. Vae gaudium est, volunt, sicut totum in
cinerem vili finitur. Unde Timo. ii. de contemptu
mundi et admione miserae humanae. Considera magis cui
bus. De quo facta sit homo, sane formatus de terra,
deceptus in culpa, natus ad poenam, agit prava quae non
licet, turpia quae non decet, vana quae non expedit.
fiet cibus ignis, esca vermis, massa putredinis, forma
de cinere, de pulvere, de luto, quidquid de eo est de vilissimo
stercore et lacte pecoris natus, ad laborem timore dolo
re, quidquid miserum est ad mortem, agit prava quibus offendit
deum gravius saepius. Agit impia, quibus pollunt animam
omnia, agit vana, quibus negligit seria, utilia
mana, fiet cibus ignis qui eum urit et erit in exterminabilis.
Cum vermis qui eum rodit et comedit, in mor
talis, massa putredinis quae eum fetet et putrescit horri
bilis. Quid ergo nunc luxuriosus, quid vestes pul
chras exsolvis, aut unde omnis gloriaris. Respice diligen
tius si libet et expedit et audebis, quia nascimur omnes
sine ira et sine cibo, et sine vestitu et dono gaudio.
Nascimur nisi flebiles debiles miserabiles, parvi aut
nihil, a nihilo distantes. Cum ante moritur homo,

doloribus et miseriis

al. licet

bestia